

Kétséget sem szenved, hogy a magyar mezőgazdák nagy számmal, sőt kivétel nélkül belépnek a hitelegyletbe, mert a hitelügyek gyors elintézését már a szervezet biztosítja és a visszafizetési módzatok olyanok, aminek kereskedőnek egyáltalában nem engedélyeztetnek. A kamatláb ellenben oly mérsékelt, hogy csak kevés előkelő czég van, amely ily kamat mellett hitelt vehet igénybe.

A mezőgazdasági hitel kérdését tehát tökéletesen és fényesen megoldottnak lehet tekinteni és ezzel az agrár-programm egyik legfontosabb pontja, az agrárius urak legnagyobb sajnálatára, egyszerűen elesik.

— **Nikita Belgrádban.** A mit rövid idővel ezelőtt még lehetetlenségnek tartottak, ténynyé vált. Obrenovics Sándor király átöleli Nikita montenegrói fejedelmet, a trónkövetelő Karagyorgyevics apósát, azét a Karagyorgyevicsét, kívül a szerb királyi család ellenségei titokban paksáltak, nyilvánosan fenyegetődtek. Nem oly rég volt, hogy Szerbia déli vidékein fegyveres erővel kellett szétkergetni a trónkövetelő Karagyorgyevics híveit és kiáltványának terjesztőit s megtöltötték velük valamennyi kerület tömlőceit. Alig intézték el a felségsértési pereket és a perverzus irány képviselői már is egymás karjában pihennek s közösen álmodnak egy szép álmot a leendő Nagy-Szerbiáról, Bosznia és Hercegovina költségére. Mindenesetre nagyon szép Nikita fejedelemtől, hogy Sándor királyra mondott felköszöntőjében hátróztottan hangsúlyozta, hogy Szerbia és Montenegró semmi esetre sem áhítozik idegen bírtok után; de ez a nyilatkozat csak ugyanazt látszik hangsúlyozni, amit az ultraradikális párttól már rég tudunk: hogy savanyu a szőlő, hogy mégis csak nagyon veszedelmes kaland lenne Ausztria-Magyarország ellen egy vakmerő boszniai vállalatba bocsátkozni. Aggasztónak a fogadtatás ünnepségeiben csak az az egy

dolog látszik, hogy a radikális pártnak sikerült Nikitát a radikális urak izlésének megfelelően beszéltetni a szerb néphez és ezzel az eljárással azokat az elemeket erősíteni és szaporítani, melyek az Obrenovics házzal ellenséges labon állanak. Sándor király barátai az egész eljárást aggasztónak találják és megfontolatlanoknak és általában abban a nézetben vannak, hogy itt ismét nagy esorba esett az uralkodóház, melynek kiköszörüléséhez sok idő és fáradság fog kelleni. A konzervativizmus a mostani kormány alatt folyton veszít térben és aggasztó a kérdés, hogy minő állapotban ér Szerbia annak a meredek lejtőnek lábához, melyre a szerb politika körülbelül két éve vaktában lépett.

Tanárok kongresszusa.

A II. orsz. és egyet. tanügyi kongresszus.

Budapest, július 2.

A millenniumi kongresszusok egyik legfontosabbika kezdődik a mai nappal. A magyar tanítók és tanárok egyetemes kongresszusa ez, mely 10 napig fog tartani, megvitátván ez idő alatt együttesen és szakosztályonként a magyar tanügy minden ügyét-baját és intézményét. Már tegnap, közvetlenül az iskolai év bezárása utáni napon az ország minden részéből érkeznek tanfőrfiak, a kik a mai nappal megkezdik tanácskozásai hosszú sorozatát. Este 6—11 óra közt lesz a tanítók első találkozója a Hermina-nti Hungária vendéglőben; ezt az estélyt a Magyar tanítók kaszinója rendezi, mely az egész kongresszus szervezésében munkás szerepet vállalt. Az orsz. középiskolai tanáregyesület tagjai az állatkerti Vámpeties-féle vendéglőben fognak ismerkedni. Ma, esütörtökön, délelőtt 8 órakor az orsz. középisk. tanáregyesület az ünnepélyek esarnokában választmányi ülést tartottak, melyet 10 órakor az egyesület 30 ik évi közgyűlése követett. Ennek tárgyai: dr. Beöthy Zsolt elnök megnyitó beszéde; dr. Szigetváry Iván főtitkár évi jelentése;

Müller József pénztárnoki jelentése; választások és eredményük kihirdetése; választmányi tagok kijelölése; indítványok, melyek holnapig nyújtandók be; a jövő évi közgyűlés helyének megállapítása. A közgyűlés bezárása, utána társas ebéd a kiállítás területén Petanovicsnál.

Ezenkívül ma még az országos tanító-egyesület választmánya (VII., Siputeza 12.), 8 órakor a borsodi általános tanító egyesület a műegyetem tanácstermében 8—9-ig ülésezett, a kongresszus előértekezlete pedig délután 4 órakor volt az ünnepélyek esarnokában.

Pénteken, július 3-án, lesz a tanügyi kongresszus megnyitása, melyen az előadói tisztet dr. Berzeviczy Albert fogja vinni, ki az egységes nemzeti közoktatásról fog értekezni.

A részletes programot különben a magyar tanítók kaszinója egy tájékoztató könyvben adta ki, melyet Földes Géza szerkesztett.

Amice!

Irta: Dr. Altman Béla.

Ha egy pár sorban reflektálok Amiceus ur cikkére, nem azért teszem, mintha paragraphus-izü, szójátszó érvei ellenében újakat hoznék fel, nem is azért, mintha a kérdést lényegében megtámadva, megrendítve látnám és álláspontomat feladva, talán felfogásához csatlakoznám, de teszem azért, mert Amiceus ur cikkében olyasvalamiket ezáfol, a miket én nem állítottam és olyanokat állít, a melyeket nem szükséges megezáfolnom.

Vitakozásának modorából, személyes éli, ad hominem intézett támadásából, periratokban használni szokott tónusából, kijelentése nélkül is látom, hogy nem orvos; de fennen hangoztatott elfogulatlansága, tulzásba hajtott theoretikus gondolkozásmódja, a kérdésnek praktikus részében való teljes járatlansága is bizonyítja, hogy nem szakember. Hogy elfogulatlan, megengedem, az — cliensével, — de nem az általa nekem imputált elfogultsággal szemben.

fivér, olyan a nővére! Ha, ha, ha! Olyan személy, a ki idegen házakba tolakodik, a nélkül, hogy oda hivatalos volna!

Férj (türelmetlenül): Azt gondolom, ideje volna, ha aludnánk.

Feleség: Csak tessék! Hiszen én nem zavarom önt.

Férj (fálnak fordul): No hál' istennek!

(5 másodperc szünet.)

Feleség: Igen jól tudom, mi volt a Susanne czélja, mikor ide jött hozzánk kémlelődni. Nincs benne kétség, ki akarta tudakolni, vajjon kellemesen élhetne-e itt, mint önnek második felesége. Hiszen nem kell sokáig várnia, hogy mindazt, a mi itt van, magához ragadhassa. Érzem, hogy egy idő óta egyre pusztulok. Nem panaszkodom, de minden héten szűkebbre kell varratnom ruháimat. A szó szoros értelmében uszom fűzőmben... Nemsokára már bevonulhat ide!... Jól megfigyeltem, a miut ma este izgatottan játszadozott ezüst evőeszközeinkkel; sóvár tekintetekkel vizsgálta monogramjaimat a villákon és kanalakon; ki látszott belőle, hogy szeretné azokat onnan kivakarni és saját kezűbetűit helyükbe vésetni.

Férj (sóhajtva): Én istenem!

Feleség: Csak sóhajtózzék, ha róla beszélek. Ez még inkább bizonyítja az ön bűnös voltát. Szegény leány! Szívesen látnám már őt helyemen; ez megérdemelt

büntetése volna. Ha ön úgy kívánja, holnap felkeresem szállítómát és előre hitelt eszközök ki számára.

Férj (fölszólva): Szent uristen! Asszony, te még a szenteket se kimélnéd rágalmaidtól!!

Feleség: Most már rágalmazással is vádoló, mert tisztán látok? Talán szakácsnémat, Lizettet, a kit két évvel ezelőtt el kellett kergetnem a háztól, szintén rágalmaztam? Ugyanazt a Lizettet, a ki törvénytiszek elé huzeltatta önt, mivel én — mint az arezátlan állította — jó hírnevét gyanusítani mertem.

A bíró csupán a perköltségre ítélte férjem uramat, de jog szerint be kellett volna önt záratnia. A fogházban majd csak kigyógyult volna abbéli oktalanságából, hogy napjában huszonötör is kiszaladt a konyhába és meleg vizet kért a borotválkozáshoz! Mintha bizony egy leánynak, a ki fáradsággal keresi kenyerét, szépnek is kellene lennie... a mi különben Lizett nem volt. — Jól van no! Tudom, mit fog válaszolni; ezt a művészet iránti szeretet követeli. Hogy is nevezi ön? Igen, a szemek ünnepe!! Oh! Jól ismerem én az ön szemét. Valóságos löporos hordók minden törvénytelen szikra iránt... Egyáltalában föl nem foghatom, hogy merészel ön még szemeimbe nézni.

Férj: (a paplan alól, tompa hangon) De hisz én nem is nézek a szemedbe.

Feleség: Természetesen? Ha az ön imádott Susannéja volna, akkor persze...

Férj (komolyan): Még egyszer, asszonyom, kérem, esedezem, hagyjon aludni. Elég időm lesz holnap is meghallgatni az ön alaptalan gyanusítgatásait.

Feleség: Jól van, így is jól van. Önnek joga van parancsolgatni. Tisztességes férj ugyan mentségeket hozna föl... de ön hallgat. A bűnös mindig hallgat, attól tartva, hogy elárulja magát.

(Ujabb szünet.)

Feleség (hirtelen): De nem, nem, nem, nem akarok hallgatni. A hóhér nem tilthatja meg áldozatának az utolsó sóhajtást! Mily joggal merészel ön hallgatást parancsolni rám? Még ha a nyelvemet kiszakítja, se hallgatok....

Férj (természetellenes nyugalommal): Az éjszaka alvásra, nem pedig arra van teremtve, hogy nyelveket szaggassunk ki.

Feleség: Szeretném tudni, miért ne beszéljek arról a személyről. És hogy bánt ön vele a vacsora alatt! Mily előzékenységgel, mily gyöngédséggel! Ön nagyon jól tudja, hogy szenvedélyesen szeretem a csirkeczombot és mégis elég szívtelen volt azt Susanne kisasszonynak följajlani. Igen, csupán azért tette, hogy engem bosszantson... oh, megfigyeltem önt, uram, és észrevettem gunyos mosolygását. En természetesen attól a perectől kezdve egyetlen falatot sem tudtam lenyelni. Mert van szívem. Oh, csak fuladt volna

Ha cikkének megírására Amicus urat magas szárnyalású idealizmus, a modern ember veleszületett vagy kifejtett szabadelvűsége, vagy a teljesen magának vindicált, pátenssel ellátott írói ihlettsége ösztönözte volna: úgy feltétlen elismerném kritikája jogosultságát; de ügyvédi példabeszédére valló logikája, élelapokból előszedett viseltes szellemi színpokái, személyeskedései és tendenciosus iránya e kérdésben épen nem lehetnek kompetensek.

Ha azt vetettem volna fel, hogy lehetnek-e a nők közpályákra, megilleti-é őket ama jog, mely mindenkinek, legyen az férfi, vagy nő, egyformán sajátja, itt-é az ideje a nők egyenjogúsításának? és erre Amicus ur, mint a nőemancipáció lelkes híve, elfogadható érvekkel, a reformatorokhoz s személyéhez illő komolysággal és a mindent tudni akaró alaposágával felelt volna: úgy én is csak azok közé tartoznám, ki feltétlenül helyeselné választát, mert hiszen ezeknek ellenkezőjét sem ezelőtt nem állítottam, sem mult cikkemben nem írtam. De azon kérdésemre, hogy a nő nevelési rendszerünk-nél, physikumánál, öt több oldalról specialiterek érintő körülményeinél és viszonyainknál fogva alkalmas-e az orvosi pályára: Amicus választadó ur kiesihol egy pár szellemi szikrát, melyek pattognak ugyan, de a kérdés tisztázására világosságot épen nem adnak.

Már maga azon felfogása, melyet nem tudom mikép magyarázott ki cikkemből, hogy a konkurentiától félve nem tartom helyesnek az orvosnők kiképzését, élénk világot vet többi érvei értékére!

Erőszakos paragrafus-csavaró állítá saiból, bírói szempontból talán helyes kérdéseinek özönéből, annyit kivettem, hogy ő feltétlenül megengedni véli, miszerint a nők orvosok is lehessenek, egyrészt ami ideális thevriából indulva ki, hogy megilleti őket e jog, másrészt, mert így kívánja a közszükséglet. A mi az elsőt illeti, erre nézve az Amicus ur által lelkesen megvédett miniszter ur is ezt tartotta szem előtt rendelete életbeléptetésénél, bármennyire ellene is voltak a szakkörök a kérdés praktikus oldalát tekintve! Már pedig azt hiszem, hogy a kérdéses szakkörök eléggé hivatottak voltak azt megítélni s talán nem is igen féltek e konkurentiától! És hogy e rendelet mégis életbelépett, az

csak a felülről gyakorolt ugynevezett szelid nyomásnak volt köszönhető.

A mi pedig a közszükségletet illeti, igen, ez vezette az amerikaiakat még e század derekán és később az oroszokat is. — De ha Amice e kérdést csak némileg tanulmányozta volna is, könnyen fellelhetette volna azon adatokat, melyek után ítélve, az amerikaiak és oroszok azon korbeli társadalmi és orvosi viszonyai éppen homlokegyenest ellenkezők a mieinkéinél. Ez utóbbi állításom bizonyítására szolgálhatnék Amicus urnak pontos, hiteles számadásokkal is, de hát mi ezébből?; hiszen felelete erre is csak személyeskedés, az orvosi hivatást és személyeket érintő gyanúsítás — és mint ezikke végén maga mondja — ujjalag egy valószínűleg írási viselkedéséből megszületendő — ezikk lenne!

Az e fajta polemianak, eszmevitának én hive nem vagyok és épen ezért ezikkiróval további polemiba nem bocsátkozom.

Városi rendkívüli közgyűlés.

— A szervezeti szabályzat folytatolagos tárgyalása. —

(Negyedik nap.)

A városi törvényhatósági bizottság tagjai nagy számmal gyülekeztek fel a mai rendkívüli közgyűlésre.

Gróf *Dégenfeld* József megnyitván a közgyűlést, jelzi, hogy a szervezeti szabályzat XI. szakaszának folytatolagos tárgyalása következik.

Juhász Ignác kénytelen a napirendhez, szólani illetve más rendet initványozni. Először is mint új közgyűlésen indítványozza, hogy a szervezeti szabályzat tárgyalása halasztassék el 30 napra, hogy a még nem tárgyalt részeket módjában legyen tanulmányozni a bizottsági tagoknak, hogy a közgyűlés minden egyes tagja ismerje a szervezeti javaslatot s hogy aztán köteleességét mindenki híven teljesíthesse. Megemlíti, hogy a törvényhatósági bizottságnak még bizonyos kellékekre is van szüksége, hogy érdemlegesen hozzászólhasson a javaslatához. Így pl. kitüntetődík volna az a javaslat végén levő hosszú rovatokban közölt új tisztviselői fizetések mellett 1. hogy mennyivel növel-

tetik a fizetés, 2. jövőre mennyi lesz a fizetése az illető tisztviselőnek és 3. fixirozva, hogy mennyivel növeltetik a fizetés. Mulhatlanul szükséges az is, hogy a főszámvevő megkérdeztessék, miszerint Debreczen város jelenlegi anyagi helyzete megengedi-e és milyen arányokban a tisztviselői fizetések emelését és hogy milyen alapokból lesznek ezek fedezésére felvéve. Még csak megközelítőleg sem tudjuk, hogy elviselheti-e a város az újabb költségeket. Ujból ajánlja a 30 napig való elhalasztást. (Többen közbekiáltanak: szeptemberre!)

Márk Enre nem is akar arra utalni, hogy szeptemberben már következnek a tisztviselő választások, tehát akkorra halasztani abszolute lehetetlen. A 30 napig való halasztás mellett amiket *Juhász* Ignác felhozott, nem állhatnak meg, mert aki az ügynek fontosságot tulajdonított, az már rég megtanulta azt. Hogy a fizetési skálák nincsenek szembeállítva, arra itt nincs is szükség. Mindenkinek kiosztatott a javaslat, aki nem kapott — mint néhányan felhozzák — egy szavába került volna s azonnal kapott volna. Különben is a tárgyalásnál az előadó a tisztviselők fizetésénél úgy is egyenként szólani fog a régi és új fizetésekről, illetve az összegeket meg fogja nevezni. Ezek nem szolgálhatnak indokul a halasztásra, ajánlja tehát, hogy a közgyűlés a halasztási kérelmet mellőzze s folytassa a javaslat tárgyalását.

Dr. Bakonyi Samu élénken kel az elhalasztás pártolására, melyet — mondá — *Juhász* Ignác ur már kellőleg megindokolt. Bizonyára az lehet a halasztás ellenzőinek szemei előtt, hogy a tisztújítás már az új alapon ejtessék meg. (Felkiáltások: Nagyon természetes!) Az ellen javaslat mellett felhozott érveket nem veheti figyelembe. Nagy hévvel szól az esetleg kiélesedő ellentétekről, aztán elfogadja a *Juhász* I. javaslatát.

Gróf *Dégenfeld* József elnököt nagyon meglepi az, hogy épen *Dr. Bakonyi* Samu száll sikra az elhalasztás mellett, a ki szombaton a mellett volt, hogy csütörtökre, illetve maig halasztassék a javaslat folytatolagos tárgyalása. — A mit *Juhász* Ignác felhozott, hogy t. i. a tisztviselők régi és új fizetései miként állanak szemben és hogy miből fedeztetnek, itt lesz még körülbelül 3-4 nap, míg odáig jut a tárgyalás menete, addig kedvére tanulmányozhatja bárki. Továbbá, ha jónak látja a közgyűlés, rendelje el a főszámvevőnek, hogy a fizetési összehasonlításokat, valamint a fedezeti forrásokat addig mutassa ki. Ugy határoz a közgyűlés, ahogy jónak látja, de ő az elhalasztásnak több okból sem barátja, első sorban már csak azért se, mert akik most 30 napra kívánják halasztani, azok 30 nap mulva bizonyára megint elhalasztani kívánják (Ugy van! hangzik a nagy többség részéről.)

Kiss Albert felszólalásának fő oka, hogy a javaslat indokolásában nagy hiányt lát. Szól a képviselőházi és főrendiházi javaslatok indoklásáról, hol azokra nagy súlyt fektetnek.

Elnök: Ott igen, de nálunk eddig nem volt gyakorlatban.

Kiss A. A javaslatban nemcsak a fizetésekről, hanem sok tisztviselő állásának újja szervezéséről is van szó, szükség van tehát az ügy behatóbb vizsgálódására. Támogatja a halasztást.

Bakonyi Samu személyes kérdésben emel szót, igazolja magát szombati eljárásában, *Juhász* Ignác fifikával fordult az elnökségnek, mely szerint az beismerte volna néhány pillanat előtt azt, hogy hiányai vannak a javaslatnak, azáltal hogy elfogadta, miszerint a kellékek a főszámvevő által előállíttassanak.

Elnök: Nekem segítségére kell lennem a közgyűlésnek az adatok beszerző-

meg a csirkeczombon az az elvetemült személy, a ki rizs-gateamat elég arcátlan volt rosznak mondani.

Férj: Sőt ellenkezőleg, kelletén tud dicsérte.

Feleség: Ki kérdezte az ő véleményét? Ki ruházta föl a joggal, hogy ítéletet mondjon? Persze hogy ön! Ah! nem felejttem el az ön gyalázatos magaviseletét, ha száz évig élek is...

Férj (gunyosan): Száz évig? Hisz ép az imént jelentetted ki, hogy rohamosan pusztulsz.

Feleség: Oh, ne féljen. A „száz év“ csak szólásforma volt. Nem élek én már soká. Temetésem napján bátran eltánczolhat velem a templomba! Egy olyan személy, ki folytonosan csak mutogatni szeretné magát az egész világ előtt, a ki nyomban a vacsora végeztével zongorához ült, hogy czérnahangján dalokat énekeljen, miközben úgy feltátotta száját, mintha fésűt nyelt volna. Ha egész időn át nem rá szögezted volna tekintetedet, láthatad volna, hogy az egész társaság dűledezett nevéttében... Persze, ön sem ni mást nem látott, és gyönyörködve hallgatta annak a személynek nyávogását, ki szemeit meresztgetve szerelmi vallomást tett önnek egy erkölestelen románczban: „Az ő neve szívembe van vésvé“. És e mellett úgy elfordította szemeit, hogy csak a fehérje — mit mondok — a sárgája látszott ki. Föl nem foghatom, hogy valaki

elég arcátlan legyen husz ember társaságában így behálózni egy házas embert. Mindenki szánakozva tekintett rám. És tudja ön, hogy ez a kisasszony a kártyajátékban is megcsalta önt?... Igen, megcsalta! Mindjárt az első játékban négy disznója volt.

Férj: Igen, mert fiaeskánk tegnap így keverte össze a kártyákat. Minek is adsz neki ily játékszereket?

Feleség: Ah! Duflost ur, ezt nem vártam. Most már saját gyermekének hirnét is beszennyezi! Hogy egy nőcskét védelmezhesen, saját fiaeskáját, a négy éves ártatlant kozáknak, hamis játékosnak bélyegzi!

Férj (magan kívül): Ah! Ez már sok. Megőrülök.

Feleség: Annál jobb. Inkább lássam önt az örültek házában, mintsem szivtelen atyának!

Férj (végső önmegtágadással): Hallod!! Azt hiszem, ma elegendő bizonyítékot nyújtottam türelmemről. Felelj kérdésemre... Igen, vagy nem... Utoljára... Fogsz — hagyni — aludni???

Feleség (erélyesen): Soha!! Még akkor is beszélni fogok, ha vánkossal tömőd be számat!!

(Duflost ur hirtelen kiugrik az ágyból.)

Feleség: Hova siet ön?

Férj (gyorsan felöltözik): A fogadóba!

sében mindenkor, így tehát az nem be-
ösmerése valaminek az elnökség részéről,
ha a figyelmet valamire felhívja.

— Szavazzunk, szavazzunk — hang
zik fel különösen az ellenzék részéről.

Kocsár Gábor több aláírással ellátott
indítványban névszerinti szavazást kér.

Simonffy I. polgármester feláll s
szól Kiss A. beszédjére válaszolva: (Sza-
vazzunk, szavazzunk — kiáltások.) Az
indokolás itt van 72 levélben. Felmutatja
a javaslatot.

Az elnök előadja, hogy a mai köz-
gyűlés napirendjén az állott, hogy a szer-
vezési szabályzati javaslat folytatólagosan
tárgyalassék, ezzel szemben Juhász Ignác
ur indítványozza, hogy a tárgyalás 30 nappal
halasztassék el és hogy a tisztviselői volt és
új fizetések táblázatának szembeállítás,
továbbá a főszámvevő által az új fizeté-
sek fedezeti forrásai mutattassanak ki.

Megkezdődött a névszerinti szavazás,
melynek eredménye az lett, hogy 49 sza-
vazattal 43 ellenében a halasztási indít-
vány elvetetett.

Szavazás után megkezdődött a XI.
résznek, a számvevőség szervezésének tár-
gyalása. Előadó Vecsey Imre tanácsnok.
Úgy a belső szervezet, mint a főszámvevő
hatásköre, valaminek a számvevőség ha-
tásköréről szóló fejezetek kevés módosi-
tással elfogadtattak. A pénztárakról szóló
XII. rész I. fejezetében a 111 §. szöveg-
változást szenvedett a Juhász Ignác pro-
pozíciója szerint.

A javaslat mai tárgyalásában részt
vettek Simonffy Imre kir. tan. polgár-
mester, Lengyel Imre, Ábrahám László,
Komlóssy Dezső, Márk Endre, Kiss Al-
bert, Juhász Ignác, dr. Bakonyi Samu,
dr. Nagy Zsigmond, Szabó József főszám-
vevő stb. A mai közgyűlés a gyámpénz-
tár szervezéséig tárgyalta le a javaslatot,
a honnan kezdve holnap folytatják. A
közgyűlés 1 órakor berekesztetett.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A tanügyi kongresszus.

Budapest, július 2. Az országos tan-
ügyi kongresszus tagjai ma délelőtt ös-
merkedtek. Beöthy Zsolt üdvözölte őket,
majd Zsilinszky államtitkár. Wlassics
kultuszminiszter 1000 frtot küldött az orsz.
tanár-egyesületnek.

1300 horvát a kiállításon.

Budapest, július 2. Ma reggel Pejá-
csevič főispán vezetésében 1300 szerémi
horvát érkezett a fővárosba, a kiállítás
megtekintésére. A kiállítási terület kapu-
jában a kiállítás igazgatósága beszéddel
üdvözölte őket, mire Pejácsevič válaszolt,
lelkesen szólva a testvér-magyarokról.

Villám-csapás temetésén.

Budapest, július 2. Berlinből távirják,
hogy ott tegnap délután egyik temetőben
a temetési szertartáson résztvevők közé
villám csapott, mely 3 halált és 5 sebesü-
lést okozott.

Az örmény zavargások vége.

Budapest, július 2. Konstantinápoly-
ban tegnap egy örmény-gyilkost felakasz-
tottak. Elrettentés okából a többi összes
halálos ítéleteket is végrehajtják.

Eltűnt rab-szökevények.

Budapest, július 2. Affendakisz Pe-
rikleszt és Kázár Ambrust, a pestvidéki
törvényszék fogházából megszökött rabo-
kat a rendőrség nagy eréllyel nyomozza.

A szökevények nyomát ugyan már el-
vesztették, sőt az is bizonyos, hogy a fő-
várost is elhagyták a jó madarak, de az
intézkedések országsszerte megtették el-
fogatásukra.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak
esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem
vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik
oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk. aka-
démia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva
hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap
és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtő-
szekrényből a beadványok kivételnek hét-
köznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ün-
nepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és ke-
zelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5
óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az
írtatóra felelőknek felvilágosításokat hétközna-
pokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasár-
napokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra
közt.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli kere-
seteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz
kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek
megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában.
Nyitva van minden szerdán és szombaton
d. e. 11—12 óráig.

Famunkatitítás. A kézügyesítő egyesület
főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig.
Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénte-
ken haladó csoport.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél
Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon
d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva
van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Előfizetési felhívás.

Az 1896-ik év harmadik évnegyedé-
nek közeledtével felhívjuk olvasóink szí-
ves figyelmét lapunk eddigi előfizetésének
megújítására.

Programmunk ezentul is a régi marad,
mert erős meggyőződésé kövült bennünk
az a tudat, hogy a jövő a **szabadelvű** esz-
méké. E meggyőződésünkből kifolyólag
egy pillanatra sem habozunk továbbra is
azon az *uton haladni, melyet huszonkét
éve elzött haladásunk és elveink győ-
zelmi irányítást megjelöltünk.*

*Szellemi és anyagi erőben gazdag vá-
rosunk érdekeit is szeretettel fogjuk szol-
gálni ezentul is. Egy mozzanat sem fogja
kikerülni figyelmünket és hűségű odaadást
fogunk tanusítani minden oly kérdésben,
mely széppé, nagygyá és virágzóvá akarja
tenni az Alföld eme öserejű metropolisát.*

A Debreczeni Ellenőr komoly és meg-
bizható hírlapírás organuma lesz a jövő-
ben is és tiszteletben fogja tartani mű-
velt olvasóközönségének irodalmi jó izlé-
sét. Zsumalisztikai verével s a mások
nézeteinek, politikai hitvallásának tiszte-
letben tartásával fogjuk írni lapunkat úgy,
hogy az szívesen látott és nélkülözhetet-
len jó barátjává váljék m. t. olvasóinknak.

A Debreczeni Ellenőr
szerkesztősége.

Kérelem.

Felkérjük azon tisztelt előfize-
tőinket, kiknek előfizetése **junius
hó végével lejárt**, hogy a meg-
felelő összeget beküldeni szíves-

kedjenek, nehogy a lap szétkül-
dése megzavartassék, mert ezentul
csak azoknak küldjük lapunkat,
kik egy bizonyos tetszés szerinti
időre **előre fizettek**.

Hátralékos előfizetőinket is kér-
jük, hogy eddigi hátralékaikat
mielőbb rendezni sziveskedjenek,
minthogy ellenesetben a lap további
küldését f. évi július hó elején
beszüntetjük.

Egy napilap előállítás és fen-
tartása olyan óriási költséggel jár,
hogy ezen költségek fedezése
ezéljából csakis rendes előfize-
tőinkkel számolhatunk.

A kiadóhivatal.

— Személyi hírek. Dr. Wolaffka Nán-
dor püspök ma Furtára utazott gazdasági
ügyekben s onnan szombaton reggel tér
vissza. — Rásó Gyula királyi tanácsos,
alispán — mint résztvevő értesülünk —
tegnap óta erős hűlés következtében be-
tegen fekszik.

— Tizenöt éves találkozás. A tizenöt
éve elzött érettségi vizsgát tett tanuló-
társak, kiknek találkozásáról már tegnap
megemlékeztünk, a nagyerdei vidamban
pompás kedvvel töltötték a délutánt.
Szellemes felköszöntőket mondtak Dr.
Tüdös János, Sass Béla, dr. Benedek
János, György Emőd, dr. Radó Lajos stb.
A volt tanulótlársak velők lévő hitveseik-
kel együtt lefényképeztették magokat
lovag Chylinszky György által s elhatá-
rozták, hogy tíz év múlva, 1906 július 1-én,
ismét találkozni fognak s az erre kötelező
ívet Berger Jenőné urnő indítványára
a hölgyek is aláírták. Estefelé a társaság
előbb Berger Jenő nyaralójában, később
a Bika egy külön éttermében gyűlt össze,
ahol a Magyarai testvérek zenéje és pezsgő
mellett, éjjelig maradtak együtt. Este egy
rég kedves tanulótlársuk érkezett. *Vásár-
helyi* Zsigmond ev. ref. lelkész nevével,
aki egyik szlavonai magyar község papja.

— Kinevezés. Az igazságügyminiszter
tegnap gróf Dégenfeld József főispánhoz
intézett leiratában Hajdúvármegye köz-
igazgatási bizottságába a királyi ügyész-
ség részéről dr. Simonffy Béla királyi
ügyészt nevezte ki.

— Közigazgatási bizottsági ülés a me-
gyénél. Hajdúvármegye közigazgatási bi-
zottsága július havi rendes ülését 13-án,
hétfőn reggel tartja meg gróf Dégenfeld
József főispán elnöklété alatt. Az ülésen
az egyes szakreferensek teszik meg a
mult óra vonatkozó jelentéseiket s elő-
terjesztést tesznek a hajdu-nánási anya-
könyvvezető helyettes kinevezése tárgyá-
ban a belügyminiszternek.

— Új anyakönyvvezető. A belügymi-
niszter a hajdu-sámsoni anyakönyvi kerü-
letbe anyakönyvvezetővé Ethey Jánost ne-
vezte ki.

— A kilencedik gyógyszerár felállításá
érdekében újabb mozgalmat indítottak a
Kossuth-csapó-utcai lakosok, a kik valami
négy százan aláírásukkal támogatják dr.
Batári István gyógyszerész kérvényét, a
ki a Csapó-Kossuth-utca közötti város-
részen óhajt kilencedik patikát felál-
lítani.

— Izzalmas jelenet. Izzalmas jelenetek
voltak ma reggel a Kis-Várad-utczán járó-
kelők tanui. Egy Bőszörményi József nevű
talyigás épen akkor hajtatott el a kisvonat

sinje előtt, a mikor az oda érkezett. A mozdony neki ment a talyigának s annak hátsó részét összetörte; a vigyázatlan *Böszörményi* nyomban kiesett a talyigából s a ló alá került. A mozdonyvezető ügyessége folytán azonban komolyabb szerencsétlenség nem történt, sőt a ló alá került ember sem sérült meg s néhány perc múlva újból felült a megrongált talyigára s tovább hajtott. A rendőrség még ezután bünteti majd meg a vigyázatlan embert.

— **A nyomdászok ünnepélye.** Serényen folynak az előkészületek a f. hó 12-én megtartandó Gutenberg-ünnepélyre. A hírlapírók által előadandó „Három testőr” második felvonásából nap-nap után próbát tartanak. A teljes szereposztás a következő: Pollacsok — Krémer Jenő, Róza felesége — O. Végh Vilma, Liza gyámleányok — Püspöky Rózsa, Rátky — Szüts Jenő, Flóris báró — Lindenfeld Ede, Hortovay — Bereczky Lajos, Rigó — Löw József, Csernay — Mile Pál, Kovács — Popper Dezső, Kosniczky — Szathmáry Zoltán, Nagy János — Nagy József, Lap-tördelő — Morvay Zoltán. A kiváló érdekességű ünnepély s előadás iránt város-szerte óriási érdeklődés mutatkozik. A meghívók már elkészültek s a rendezőség a napokban fogja azokat szétküldeni.

— **Tolvaj hetes.** Régibb idő óta ott szolgál már a „Hungária” kávéházban mint hetes *Kányási* István s egyuttal régibb idő feszítgette fel a *Kovács* Dezső főpinczér fiókját s ugyanannyi idő óta lopkodta onnan ki a pénzt. A főpinczér végre tegnap tetten érte a tolvajt, a ki türedelmesen beismerte a lopásokat. Most már a rendőrség kezében van, a honnan átkisérlik a királyi ügyészséghez.

— **Üdvözlitek a takarékpénztárhoz.** A jubiláló Debreczeni Első Takarékpénztárhoz még folyton érkeznek az üdvözlő levelek és táviratok. Az üdvözlők között van *Wlassics* Gyula kultuszminiszter, aki a monografia neki küldött példányát is megköszönte. Érdekes a n.-szabeni „Albusa” oláh pénzügyi üdvözlő, amelyet magyar nyelven küldött. Üdvözlitek jöttek a máté-szalkai, keszthelyi, hódmező-vásárhelyi, nyírbátori, szarvasi, margittai, kunhegyesi, czeplédi, a szoboszlai, hajdumegyei, miskolci, kassai, szentesvidéki, mező-turi, győri első, pécsi, Győr városi és megyei, aradi első, orosházi, aradi polgári és ujfehértói takarékpénztáraktól; továbbá az osztrák-magyar bank főintézetétől Budapestről, Madarassy Páltól, a pozsonyi és kolozsvári kereskedelmi és iparkamaráktól, az Athenaeum részvénytársaságtól, a fővárosi bank részvénytársaságtól, az aradi ipar- és népbanktól, a budapesti takarékpénztár és az országos zálogkölesönző egyesülettől, a bécsi Merkurtól, a magyar általános hitelbanktól, sárréti népbanktól, fővárosi bank részvénytársaságtól, erdélyrészi magyar jelzálog hitelbanktól Kolozsvárról, a tiszavidéki hitelintézet és takarékpénztártól Szolnokról, a Kolozsvári takarékpénztár és hitelbanktól, a Hermes és a Merkur váltóüzletektől Budapestről és Bécsből. Meleg hangja által kiválik az ujfehértói takarékpénztár üdvözlő levele, amely így hangzik:

„Mindnyájunk büszkesége, példaképünk a Debreczeni Első Takarékpénztár fennállásának 50. évfordulója alkalmából üdvözljük. Talán elfogultság az a lelkünkbe vésett föl-fogás, hogy a Debreczeni Első Takarékpénztár a közgazdasági életnek oly maradandó alkotása, melynek minden ízében a magyar nemzeti szellem oly kitüntetőleg nyilatkozik meg, de szemben azzal a váddal, hogy reális intézményeink jobbadán idegen tényezők közreműködésének köszönik létüket, joggal rámutathatunk a t. intézetre, hogy a magyar tőkével, magyar ész munkájának eredménye. Üdvözljük az igazgatóságot e lélekemelő

ünnepen és kívánjuk, hogy az irány jelölt szélesre vágjon uton, az elődök hagyományaihoz hiven haladva a Debreczeni Első Takarékpénztár mindenha a magyar közgazdasági élet jelentékeny tényezőjeként szerepeljen.”

— **Megörült a börtönben.** A múlt hónap közepe táján Alsó-Józsa községben egy *Barnucz* Mihály nevű ember megtámadott egy odaváló gazdát az utcán s kirabolta. *Barnuczot* a csendőrség azonnal elfogta s átadta a királyi ügyészségnek, a melynek börtönében a napokban megörült s miután az orvos véleménye alapján ön- és közveszélyes, a köz-kórház megfigyelő osztályába szállították.

— **Téves információk.** Ma délelőtt megjelent szerkesztőségünkben *Koncz* Tamás vámospécsi lakos gazdálkodó és kijelentette, hogy a lapokban a „Reggeli Ujság” nyomán közölt hír, mintha ő *Vincze* Andrásné karóval fejbe ütötte volna, minden alapot nélkülöz és hogy ő semmiféle rokonsági kötelekben sem áll a rablásairól híressé vált *Koncz* Tamással. Egyben kijelentette, hogy az ellen, a ki felőle ezen rosszakaratu hírt terjesztette, sajtópert indít. A „Reggeli Ujság” Vámos-Péresről kapott téves tudósítás alapján közölte a hírt.

— **A mérgekeverő felesége.** Sipos Lajos szatmári törvényszéki napidijas a múlt év július havában pár napi betegség után meghalt. A halottkém bélhurutot állapított meg a halál okául. Az özvegyet azonban egy haragosa titokban feljelentette, hogy a napidijast a felesége megmérgezte. A vizsgálat során Sipos Lajosné letartóztatott. A láb alól eltett napidijas holttestét a sirból felásták s belső részeit felküldötték az országos vegyészeti hivatalnak, a mely megállapította a mérgezést. Özvegy Sipos Lajosné ekkor beismerte, hogy férjét, a ki iszákos volt és vele folyton gorombán bánt, megmérgezte, hogy tőle szabaduljon. Ezt a bűnös tettet azonban Székelyhidi Bálintné biztatására követte el, a ki vele közreműködött a mérgezésben. A mérget Száva Mari eseléd lopta a gazdjától, Reich Ferencz állatorvostól. A szatmári törvényszék özv. Sipos Lajosné a gyilkosságban bűnösnek mondotta ki s ezért életfogytig való fegyházra ítélte. Száva Marit, mint bűnsegédet, 4 évi fegyházra és Dragomér Etelkát bűnpalástolás miatt öt havi fegyházzal sújtották. A debreczeni kir. tábla és a kir. kuria az elsőbírósg ítéletét helyben hagyta.

— **Ujabb sertésvész a megyében.** Lapunk egyik előző számában megírtuk, hogy Hajdu-Hadház községét a sertésvész miatt zár alá helyezték. Ujabbán pedig Kaba és Tetétlen községek előljárósága értesítette Debreczen sz. királyi város hatóságát, hogy ott a sertésvész járványszerűleg fellépett s a község, valamint határa zár alá helyeztetett.

— **Ferencz Ferdinánd és a veterán.** Ferencz Ferdinánd kir. hercegről, aki jelenleg a cseh-orosz konopi kastélyban időzik, következő epizódot írják nekünk: A kir. herceg Mária Terézia kir. hercegnővel a vidéken kocsizott. Egy megállónál nagy félenken egy öreg ember közeledett a kocsijuk felé. Kabátján ott esillogott a fényesre kicsiszolt katonai szolgálati érem. Mikor az öreg elérte a kocsit, rossz németességgel megszólította a kir. herceget:

— Fenség . . . egy szegény ember . . .

Többet nem tudott szólni. Megeredtek a könyei és sirva egy folyamodványt nyújtott át a kir. hercegnek, a ki elvette és nyomban olvasni kezdte azt. A kir. hercegnő szintén érdeklődve tekintett a folyamodványba. Az öreg ember már távozni készült, de a kir.

herceg visszahívta őt és cseh nyelven beszélgetni kezdett vele:

— Tehát katona volt?

— A negyedik dragonyos-ezrednél s részt vettem az 1848-iki hadjáratban.

— Hány éves? — kérdezte a kir. herceg.

— Tul vagyok a nyolczvankét esztendőn. Dolgozni már nem tudok s így bizony nagyon keserves az életem.

A kir. herceg ezután egy nagy bankót nyomott az öreg markába.

— **Kedvezmények a tartalékos tiszteknek.** A közös hadügyminiszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg a véderőtörvény több pontját módosító rendeletet bocsátott ki. A módosított pontok a tartalékos tiszték és hadapródok érdekeit érintik. Az első pont a tartalékos tiszték és hadapródok behívását úgy módosítja, hogy ezek állománytesteik által évente február hónap elején a bevonulási határidőnek körülbelül való megjelölése mellett írásbelileg értesítendő, hogy az év folyamán fegyvergyakorlatokra be fognak hivatni. A második pont a menetlevelek kiadása és a pénzelőlegek kiutalványozása iránt intézkedik. E szerint az előlegesen megállapítandó illetékszerű uti-költségek, illetőleg utielőlegnek kiszolgáltatása végett a behívottnak a legközelebbi honvéd-csapattesthez kell fordulnia, mely a menetlevél második részét tartozik kiállítani. A menetlevél első részét ezt megelőzőleg az állomány illetékes csapattest állít ki. A harmadik pontból kitűnik az, hogy a „Személyi tudósítványok” 8. és 9. rovatának hatósági igazolásai mindeddig nem voltak bélyegmentesek. A honvédelmi (hadügy) miniszter azok bélyegmentességét csak most rendelte el. A negyedik és utolsó pont a tartalékos tiszthelyettesek ama részét, kik azért nem nevezettek ki tartalékos tisztekké, mert a szükséges évi jövedelmet felmutatni nem voltak képesek, felmenti a ruházat és felszerelés egyes részeinek kötelező beszerzése alól.

— **Mérgekeverő banda.** Bécs város negyedik kerületében tegnap a délutáni késő órákban egy embert fogtak el, a ki máris bevallotta, hogy feleségét megmérgezte azért, hogy nőül vehessen egy fiatal leányt, a kivel szerelmi viszonya volt. A hitvesgyilkos ellen azonban az a gyanu is felmerült, hogy nem ez volt az első gyilkosság, a melyet elkövetett. Az az asszony, a kit most arzenikkal ölt meg, már a második felesége volt, a kivel még az első felesége életében benső viszonyt folytatott. Állítólag az első felesége is igen gyanús körülmények közt halt meg. A gyilkos mérgekeverőnek — kit Schmallegger Jánosnak hívnak — büntérsai is voltak, akiket Mille Katalin és Almer János személyében a rendőrség szintén elfogott. A leány elfogatása azon az alapon történt, mint a nyomozás kiderítette, hogy Schmalleggerrel egyetértett, hogy a feleségét megmérgezzék és aztán a feleségévé legyen. Almer tudott az esetről és a tervről, de ahelyett, hogy a rendőrségnek feljelentette volna, saját céljaira igyekezett azt kiaknázni. Schmalleggernek szén- és fa-üzlete volt Bécsben, Almer pedig, mint házi-szolga volt nála alkalmazva. Midőn Schmallegerné ez év június 4-én meghalt, a boncolás pedig kiderítette, hogy arzenikum okozta halálát. Almer fenyegetéssel rábirta gazdját, hogy üzletét, mely mintegy 900 forintot ért, 150 frtért engedje át neki, bár még ez összegből sem tudott valamit lefizetni. Schmallegger az ajánlatot elfogadta. Legfőbb ideje volt a gyilkos elfogatásának, mert kedvesével együtt minden intézkedést megtett, hogy már a legközelebbi napokban Svájcba utazzék. Most megállapította a rendőrség, hogy Schmallegger már május 27-én egyített feleségének husételébe az arzenikumot, melyet még Stájerországból hozott magával. A szegény asszony evett a megmérgezett husból és két gyermekének is adott belőle egy-egy darabkát. A mérgekeverő oldalt ült és nyugodtan nézte, mint nyújtotta gyanutlan fele-

sége a húst a gyermekeknek. Hogy a szegény ártatlan kicsikéket is megakart-e ölni, avagy csak azért nem zavarta őket, hogy el ne árulja magát, még eddigéle nem derült ki. Késő este bevallotta, hogy feleségét megmérgezte. Éjjel 11 órakor őt is, valamint bűntársait átszállították a törvényszék fogházába.

x **A Horgony-Pain-Expeller** igazi népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 25 év óta mindig készletben van. Hátfájástól, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvé-nél, csuznál stb-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapítóhatásuknak bizonyultak, sőt járványkór-nál, minő a kolera, hányóhasiolyás, az altestek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménynyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszer-tárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment” kérendő és a „Horgony” védjegyre figyelendő.

Az argumentum.

Első nap.

Férj (hazajön fáradtan s félig eszméletlenül omlik a díványra): Phü! de meleg van. Irtóztató ez a hőség!

Feleség (ravasz mosolylyal közeledik a férjhez, a kinek homlokát végigsimítja. Gyöngéden): Szegény Károlyom? Nem, te ezt nem fogod kibírni! Lelketlenség volna még tovább is ellenkezni. Jól van, a te kedvedért meghozom ezt az áldozatot is. (Hízlelge.) Melyik furdóba megyünk édes?!

Férj (ijedten felugrik.) Nem! nem! nincs meleg! Bolond beszéd! a legkellemesebb idő van! Soha ilyen hűvös nyarunk nem volt!

Feleség (ajkába harap s esőndesen törülgeti tovább a poharakat.)

Második nap.

Férj (hazajön fáradtan s nagyokat fujtatva járkál föl, alá a szobában. Homlokáról ökönyvi csöppekben hull a verejték.)

Feleség (bágyadtan, elhaló hangon): Bocssás meg Károly, de ma nem kapsz ebédet. Láthatod, hogy odáig vagyok, a Lizi meg összegegette a rántást. Kérlek, légy szives ma valami vendéglőben ebédelni. Én pedig lefekszem.

Férj (meghatva fogja meg a felesége kezét s gyöngéden kérdezi): Mi bajod, Czilikém? Tán csak nem komoly a baj?

Feleség (egy haldokló martir mosolyával): Óh, dehogya! Az orvos ugyan mondta, hogy okvetlenül... (egészen elhaló hangon, szinte susogva) furdóba kell mennem...

Férj (megrázkódik, mintha vipera csipete volna meg. (Határozottan.) Feküdj le Pipikém, az jó fog tenni! Én pedig megyek ebédelni. Elrohan.

Feleség (siró göresök fogják el, a hintaszékbe dől s zokogva tördeli a kezét.) Ah! a nyomorult!

Harmadik nap.

Férj (hazajön fáradtan s mindenfelé gyanus szemeket vet. Sem sétálni, sem leülni nem mer. Mikor a felesége hozzá közeledik, összerenzen.)

Feleség (viruló színben, teljesen nyugodt, közönyös hangon.) Jó napot, Károly! Meg sem csókolsz?

Férj (ijedten fölkapja a fejét, zavarodottan mosolyog.) Én?... Ah!... Igen! (Megcsókolja.)

Feleség (zsebéből levelet vesz ki! északsarki hidegséggel, fagyos hangon.) Nézd csak, kérlek, a mamától jött. Azt írja, hogy miután mi úgy sem megyünk furdóra, hozzánk jön nálunk tölti a nyarat!

Férj (szoborszerű testtartással, hirtelen megmerevedik. Kinos szünet után lassankint

föleged s látszik, hogy magához tér lassan. Majd hirtelen fölvillámló tekintettel, kiderülő arccal s a lehető legnyájasabb hangon) Czilikém édes! Melyik furdót is ajánlotta az orvos? Holnap utazunk!

Bijou.

Szerelmi tragédia.

Miskolcra írják: Az Avasdombon mult éjjel véres szerelmi dráma történt, a melynek mind a két hőse meghalt. A város közönsége az esetnek mind a két áldozatát jól ismerte. Moravesek Gyulát, Kulesár Károly gyárosnak művezetőjét és Gergely Erzsébetet, a diósgyőri vas- és aczélgyári fogyasztási egyesületnél alkalmazott pénztárosnót.

Rudas György pinceőr az Avasdombon a Horváth Lajos országgyűlési képviselő után cinevezett „Horváthtetőn” hétfőn hajnalban egymás mellett fekvő, halva találta őket. Az ifjunak, az orvosi szemle szerint, a nyakszirt felett hátul, a leánynak a bal halántékán át hatolt a fejébe a gyilkoló golyó.

A hatusövü revolvert a leány jobb kezében találták. A megrendítő szerelmi drámának részletei a P. H. szerint a következők:

Moravesek Gyula és Gergely Eliz már egy éve szeretik egymást. Örök hűséget esküdtek egymásnak és egybekelésüknek semmi sem állt volna útjában, csupán mind a kettő szülőinek beleegyezése. Moravesek Gyulának az apja, Gergely Eliznek az anyja konokul visszautasította a gyermekek kérését, hogy egyezzenek bele a házasságba. Moravesek Gyula végre meguntta az eredménytelen harcát és vasárnap kijelentette kedvesének, hogy elköltözik Amerikába s bármennyire vérzik is szive, úgy látja, hogy válniok kell.

A halálra ijedt leány kérte, könyörgött kedveséhez, hogy álljon el szándékától. A fiatal ember nem engedett s már a közelebbi napok egyikére ki is tűzte az elutazást. Gergely Erzsébet, mikor látta, hogy rimánkodása hasztalan, még csak arra kérte szerelmesét, hogy mulatva bucsuzzanak el egymástól.

Tegnap a miskolczi vasuti hivatalnok dalos egyesülete zászlószentelő ünnepét a „népkertben” táncszívalommal fejezte be. Ezt a mulatságot választotta a szerelmes, válófélben levő pár bucsuünnepnek. Táncoltak, mulattak egész éjen át. A szülei tudtán kívül mentek a mulatságra. Pitymallott már, mikor Gergely Eliz arra kérte kedvesét, hogy kísérelje föl az „Avasra”. Főnt a dombon a leány ismét kérni kezdte kedvesét, hogy ne hagyja el, mert meghal.

Heves szóváltás után, mint ahogy az őket megfigyelő pinceőr mondja, eldőrdült egy lövés, néhány percz múlva egy másik, és a mire a pinceőr hozzájuk ért, már mindkettőt egymás mellett heverve, holtan találta. A leány lelőtte távozni akaró kedvesét s aztán önmaga ellen sötötte el a gyilkoló fegyvert.

Az erdei forrás.

Gr. Lázár Kálmántól.

Ki a szabadba, ki a hegyek közé, hol nem boszantanak a társadalom ferdeségei; hol nem nehezül ránk a városok tikkasztó forrósága, hol a természetet még nem rabolták meg szüzies tisztaságától, hol illates, életadó a lég. Oda, oda vágyom és mindig újra és újra, hogy szellemem rugékonyságát visszanyerje. Ott szeretnék élni, ott meghalni...

Gyönyörű júniusi nap volt, midőn a közel hegyek közé kirándulást tevők. Az éjlet egy szénégető elhagyott kunyhójában töltöttem, csak hogy alkalmam nyíljon a nap feljövételének elragadó jelenetét még egyszer ott, a bérezek között láthatni.

Az ég átlátszóan tiszta, a nap éper feljövőben van. A távolabb eső erdőket még sötét homály fedi, lent a mélyben tovatűnő habföhér ködfátyolok lebegnek, míg az erdő közül kiemelkedő szirtes bérezesücsök, a nap sugaraitól fölgylasztva, ragyogó tüzfényben tündökölnék. Lassankint a távolibb erdők is kezdenek sötét homályukból kibontakozni s halvány késszürke színt vesznek föl, mintha átlátszó finom fátyol lengene előttük. Az ezüstes ködhullámok mély, sötét szakadékokba vonulnak vissza. Láthatárunk nagyobbodik, a szép hegyikép mindinkább kibontakozik bámuló szemekünk előtt; a környező fák a magasabba emelkedő nap sugaraitól megaranyozva, új életre látszanak ébredni, a madarak elkezdik reggeli dalukat hangoztatni, a virágok balsamos illatot röpitnek szét...

Mi kéjittasan állunk ott.

Olyan sajátos érzet szállja meg keblünket, miről alig bírnunk magunknak számot adni; csak érezzük, hogy a friss, fűszeres, üdítő léget szíva, boldogabbak vagyunk, mint azelőtt; szívünk sebesben dobog, a vér ereinkben szabadabban esörgedez, mintegy ujjászűtöttünk, ismét gyermekeké leszünk, megtartva a fejlett kor értelmét. Igen, e hangulat jellemzésére ez a legtalálhatóbb kifejezés, mert keblünkben ép az az üde, ártatlan örömméret ujul meg, mely a gyermeteg szív felséges tulajdona. Oly könnyűnek érezzük magunkat, hogy repülni óhajtanánk; oly boldogok vagyunk, hogy minden lepkének, minden virágnak ismét örülni tudunk, mint egykor az ifjúkor hajnalán. Mint gyermek kíváncsian nézzük a fák levelein játszó napsugarat, sajátos borzadálylyal tölt el a hatalmas oszlopokon nyugvó zöld lombivezet, a mely tovább rejtélyes sötétbe vész el. Valjon minő lehet az erdő mélye? minő titkokat rejteget? vágyunknak ellenállni nem tudva, beljebb hatolunk a fák sűrűjében. A talaj zöld fűven kéjelegve haladunk tova; itt is, ott is, mindenütt egy-egy virág int felénk. Mindegyiket birni, legalább látni óhatjunk s tovább-tovább megyünk. Majd lankadni kezdünk; ajkaink kezdenek száradni, de ime, egy szederbokor enyhádó gyümölcsével kínál. Frissülve folytatjuk vándorlásunkat, mindig beljebb hatolva az erdő mélyébe. Előttünk sűrűn benőtt szakadékok áll, melynek aljából hegyi-forrás csevegése hallik fel. Oda kell hatnunk. Utunk fásasztó; kimerülten érünk oda, de még sincs okunk panaszra, mert fáradalmainkért kárpótlást lelünk. A szirtrepedésből előtörő, átlátszóan tiszta, jég-hidig forrás vize fölfrissít, a körülötte buján tenyésző zöld moh puha fekhelyül kínálkozik, hol édes nyugalomba ringatjuk magunkat.

Az említett júniusi reggelen én is ily forráshoz értem s szomjamat oltva, melléje leheveredtem. E perczben nem eseréltem volna egy királylyal sem, ki fejt bibor-pamlagra hajtja, mert ez a nyugalom, béke enyhádó helye volt, hol gondjaimról megfelekedve, egészen a természet édeletébe merültem. Keblemben jöltező nyugalom szállt. Jölesőleg nyugtáztam végig rugékony és puha mohfehelyemen s a mint a esörgedező forrásra tekinték, önkénytelen követém képzetelemben utját, messze tulaz erdő határain. Látni vélém, mint rohanó patakot, itt ölen játszó pisztrángot ringatva, ott malmot hajtva; láttam, mint csatlakoznak hozzá más patakok, melyekkel egyesülten folytatja utját, de már nem oly vidoran, s folyammá növe ki magát, sápadtan, lustán hömpölyög, hajók nehéz terhét szállítva tova... Szemléldésem fonalan haladva, eszembe jutának a természet örök törvényei, melyek csak úgy, mint mindenek, a forrásnak utját is kijelölik, aztán a víz átváltozásaira gondoltam, a mi oly szép és a laikus előtt oly csudásnak tetsző.

Ez utóbbi gondolatok átröpítettek a költészet világába és halkán susogám a keleti költő versét:

Oh forrás! ezüst kebelről fakadva,
Mint az élet, rohanva szaladsz tova.
De jó vagy még zordon téiben is, és tiszta,
Lehed a havat is langy folyamám olvasztja.
Átlátszó kristályaid feltüntetted,
Tisztaság jeléül az igaz hívőnek.

Körülöttem apró madarak daloltak, a fák lombjai között vadgalambok bugtak, fejem fölött magasra nőtt ördögborák hajlongtak, a forrás pedig édes szenderítően esőrgedezett. Szemeim lecsukódtak, képzeletem egymásba-folyó tarka képekkel üzé játékát. Majd egy légiés alak jelent meg előttem. A forrás tündére volt. Elregélte a forrás történetét, azt a szavakkal fejezte be: „Hasztalan kérem: maradjon; mennie kell, körutját meg kell futnia. Mind e mellett is szeret, mert ha messze, messze távozott, fölszáll a magasba, ködfelhővé lesz és hozzám visszarepül.“

(Vége köv.)

CSARNOK.

A régi arczkép.

Kentzler Gyula.

A minap rendeztem írásztalomat. Az el-sárgult iratok között egy régi, elfakult arczkép akadt kezeimbe. Kezembe vettem. Egy tizenhét éves szőke kis lány arczképe volt. Első szerelmem, egyetlen szerelmem tárgya.

Elmerengtem a rég mult idők felett. Oly jól esett az a gondolat, hogy engem is szeretett valaki, hogy én is voltam boldog valamikor.

Hát lehettem én boldog? kérdém önkénytelenül. Szerethetett-e engem valaki? Borus homlokok ellenkezőt látszott mondani. Igaza volt! Boldogtalan voltam, kivéve azon rövid időt. Akkor boldog voltam, nagyon boldog.

Felidéztem azon édes mult emlékeit. Fiatal voltam. Szívem telve volt az ifjuság tiszta, rajongó érzelmeivel. Én huszonöt éves voltam, ő tizenhét.

Angyali szőke fejcskéje oly szép, oly elragadó volt, mint a milyen egy ideal, egy csapongó képzelet eszményképe lehet. Kék szemeiben az üdv, a menyország lakozott, halvány, rózsaszínű üde orcája, esőkolni való piczi szája mind oly szép, oly elragadó volt, mint a milyenek csak az álmunkban léteznek, mikor felizgatott képzeletünk a tündérek honát járja.

Mikor először láttam, megszerettem. Szerettem az ifju szent érzelmével, a tiszta, rajongó szerelemmel. Szerettem és boldog voltam, mert tudtam, hogy ő is szeret.

Ott laktunk a kis faluban a Mátra alatt. Atyja elszegényedett nemes volt, aki sokat tartott armalisára. Egy a régi időkből. Ő és atyám jó barátok voltak. Sokszor elbeszéltek a régi időkről a megyei restaurációkról, meg a betyár világról, a mikor ő osendbiztos volt.

Én és Ilonka áhitattal hallgattuk az öreg Somberky-t. Ott ült mellettem és vállamra hajtá szőkefürtös fejcskéjét. Apám, ha végig nézett rajtunk elgondolta, mily szép pár lesz ebből.

Miért is nem lehetett úgy, a hogy ő akarta.

Következett a tisztujítás. Készült a két párt. A fiatal szolgabíró, a ki szerette Somberky Ilonát, hevesen agitált. Abban az időben keveset jártunk Somberkyékhez. Atyám elvéneg ellenkezésbe jött vele.

De mi Ilonkával napjában többször is találkoztunk. Lementünk a kertjökbe és ott a padon egymás mellett ülve szőttük a csillogó terveket.

A restauráció megtörtént. Az atyám pártja győzött. Az öreg Somberkyt még meg is pi-rongatták, sőt egy csekély pénzbírságra is ítéltek valami miatt. Hogy mi volt az, maig sem tudom. Lejött a kertbe, hogy lehűtse felhevült véréit. Mi gyanutlanul ültünk ott, hallgatva a madarak csicseregését, suttogva szerelmünkéről és nem is sejtettük az oly közel levő veszedelmet.

Egyszerre észrevett bennünket az öreg Somberky. Vére felhevült. Eszébe jutott csak az imént szenvedett vereség és gyalázat, a melynek okozói között lehet, hogy atyámnak is volt valami kis része.

— Hát még te is — kiáltott fel és fel-emelte botját.

Ilonka felsikoltott én pedig odaugrottam és megragadtam felemelt karját. Lázongott vérem, hogy botját emelte rám. Dühösen vág-tam össze.

— Hohó, urambátyám, nem élünk már abban az időben, amikor a nemes ember meg-verhette a nem nemeset.

Elkékült az öreg és elhanyagolt karja. Némán indult lakása felé.

Egy év telt el azután. Ilonka szép, el-adó lánygyá fejlődött. Még szebb volt, mint azelőtt. A kérők egész raja vette körül, de ő mindeniket elutasította. Azt mondták, gró-fokra vár. De én tudtam, hogy nem, tudtam, hogy engem szeret.

Végre megkértem kezét. Azt hittem, el-felejtette az öreg azt a bolondos esetet. Százszor is megbántam azt már azóta. De nem felejtette el. Hiába könyörgött az az angyal, hiába sirt, hogy ő megöli magát, az öreg Somberky hajthatlan maradt. Eltiltott még attól is, hogy Ilonkával találkozzam.

Meg akartam ölni magam. Atyámnak el kellett dugni fegyvereimet.

Életben maradtam. Bizonyos életunság vet rajtam erőt. Meggyűlölttem az embereket. Az orvos, a kit konzultáltam, más kli-máju vidéket ajánlott. Azt mondta, utazzam le Olaszországba. Nézzem meg a Vatikánt, Vesuvót, Nápolyt, szórakozzam és feledjem el a történeteket. Apám kért és én ráadtam fejemet. Elmentem Olaszországba. Láttam a Posilips alatt elterülő tengert, a mint a le-szálló napsugarak biborszínűre festették, a bibortengerből látszó Capri szigetét, láttam a Vesuvót füstölgő kráterével, melyből csak egy folyt alá a láva. Láttam Torre de Greco koralhalászeit, Pompeji klasszikus maradvá-nyait, a kiásott romhalmazt, a régi görögök festményeit, mozaikképeit. Láttam Rómát, a Vatikán könyvtárát, a Michel Angelo óriási geniuszát, de mind hasztalan. Sőt nem is használt, a mint az orvos vélte, hanem ár-tott. A pompa, a természet különböző csodái, a boldog olasz népek felkeltették bennem a gondolatot: Hejha most mindezt Ilonkával együtt néztük volna meg, mily boldog lettem volna akkor és így...

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvény-társaság“ közlése. 1896. július hó 2-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.50	123.--
" vasúti beruházásiköt. 4%.	124.--	125.--	
" koronajárdék 4%.	—	99.10	99.60
" regále vált. köt. 4%.	—	100.50	101.50

Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.50	123.--
Egységes állam kötvény 4%.	101.25	101.75	
Tisza-szeg. 4%-os nyeres.-sors	138.50	139.50	

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	379.--	379.50
Osztrák hitelbank részvény	—	350.25	350.50
Magyripár- és keresk. bank. r.	103.50	104.--	

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-ossorsj.	121.--	122.--	
" " " 3-os	105.50	105.75	
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	114.50	115.50	
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.--	10.50	
Osztrák " " "	—	18.50	19.--
Olasz " " "	—	11.50	12.--
Bazilika sorsjegy	—	6.50	6.80
Jó-sziv " " "	—	3.10	3.40

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.64	5.72
20 markás arany	—	—	11.75	11.80
20 frankos arany	—	—	9.50	9.54
1 Sovereigns	—	—	11.99	12.04

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, július 1.

Buzát ma jól kínáltak, a kereslet kedvezőbb volt. Elkelt kellemes irányzat mellett 30.000 métermázsa jól tartott áron, csekély részben szerbiai áruból.

Egyéb gabonaneműekben: Zab 5 krral lanyhább, más termények gyér forgalom mellett, változatlan áron.

Eladatott:

Buza: Tiszav.:	200 mm. 81.5 kg.	6.90
frton,	250 mm. 81.5 kg.	6.90
mm. 80. kg.	6.85	frt. 100 mm. 80 kg.
675	frt. 100 mm. 80 kg.	6.82 és fél
mm. 78.5 kg.	6.65	frt. 100 mm. 75.8 kg.
6.40	frt.	három hónapra.

Natáridő-üzlet.

Az irányzat jó forgalom, árhullámozás mellett, buza és rozs szilárd, tengeri árkban pedig len lanyha volt.

Hivatalos felmondások: 71.000 métermázsa tengeri július 6-iki átvételre.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

Zárlat 1 óra:

	frt
Buza szept.-októberre	1896 6.36—6.37
" máj.-júniusra	1896 —.—
Rozs tavaszra	1896 —.—
" szept.-okt.-ra	1896 5.26—27
Tengeri máj.-jun.-ra	1896 4.07—4.08
" jul.-aug.-ra	1896 3.75—3.76
Zab szept.-okt.	1896 5.20—5.21
Repeze aug.—szept.	1896 10.65—10.75

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

	frt
Buza 1896. őszre	6.39—6.40
Rozs 1896	5.28—5.30
Zab 1896	5.20—5.22
Tengeri 1896 máj.-június-ra	3.75—3.76
Repeze 1896 őszre	10.70—10.80

Sertés piac.

Kőbánya, július 1.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) — krtól — krig., Öreg közép (páronkint 300—400 klgr sulyban) — krtól — krig. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 46 krtól 47 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 46 krtól 47 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám 1896. évi július hó 29. napján volt készletben 8546 darab. 1896. évi június hó 30-ik napján felhajtott — darab 1896. június hó 30-ik napján elszállított 78 db. 1896. évi július hó 1-ső napjára maradt készletben 8468 db. — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Bérkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napsámra:		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Órasámra.		
Fél órára	—40	—30
3/4 órára	—60	—45
Egy egész órára	—80	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül.	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik.	—	—
A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—80	—60
Bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappali menet vagy jövet kézi táskával	—50	—30
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskával	—50	—30
A kocsis mellé elhelyezett minden darab mátha után külön 10 kr. díj jár.	—	—
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, ezüstkör-gyár, légszesz-gyár kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	—80	—60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—60	—30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
Minden további órára	—40	—30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítatnak.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. május hó 1-től.

Egységes vasúti idő szerint.

Debreczenből indul:	6.	P.
Budapest—Nagyvárad-felé	hajn.	4 —
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	8 40
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 31
Nagyváradra, (P.-Ladánytól gy. v.)	d. u.	3 48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli	12 —
Csak P.-Ladányig	este	8 15
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	4 07
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 —
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	8 05
Csak Szatmárig	reg.	5 30
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 25
Miskolcz—Kassa felé**	este	3 10
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4 02
H.-Böszörmény—Büd. Sz.-Mihály-felé	m. áll. v.-tól	reg.
	vásártérre	reg.
	m. áll. v.-tól	d. u.
	vásártérre	d. u.
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-tól)	reg.	4 43
" (vásártérre)	reg.	5 —
Óhat-Köcs-Polgár felé m. áll. v.-tól	d. u.	4 12
" (vásártérre)	d. u.	4 24
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8 35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 17

Budapestre érkezik:

A hajnali 4 órakor induló sz. v.	déli	12 —
A reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8 10
Az este 10 ó. 31 p.-kor induló sz.-v.	reg.	8 45

* Közvetlen kocsik Kassa-ra érk. 3 óra 30 p.
** Poprád-Felkáról érk. jun. 1-től szept. 15-ig.

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. u. 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9 40
Az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	2 15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v. (P.-Ladányig gy.-v. átszállással.)	este	9 15
A reggel 7 ó. 20 p.-kor érkező sz.-v.	éjjel	11 —

Debreczenbe érkezik:

Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3 47
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	7 09
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 40
Budapest—Nagyvárad felől	reg.	7 20
Nagyvárad felől (P.-Ladányig gy.-v.)	reg.	5 12
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 50
M.-Sziget—Szatmár felől	d. u.	12 16

Debreczenbe érkeznek:

M.-Sziget—Szatmár felől	este	10 16
Csak Szatmárról	reg.	6 58
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8 07
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	este	12 21
Kassa—Miskolcz felől**	este	7 50
	vásártérre	reg.
	m. áll. v.-hoz	déli
B.-Szt.-Mihály	vásártérre	este
H.-Böszörmény felől	m. áll. v.-hoz	este
	vásártérre	este
F.-Abony felől (vásártérre)	d. u.	5 20
F.-Abony „ (m. áll. v.-hoz)	d. u.	5 32
Óhat-Köcs-Polgár felől (vásártérre)	reg.	7 44
Óhat-Köcs-Polgár „ (m. áll. v.-hoz)	reg.	8 —
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7 25
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	3 18

* Poprád-Felkáról indul jun. 1-től szept. 15-ig, este 10 ó. 37 p. gy. v.
** Közvetlen kocsik Kassa-ról ind. 12 ó. 31 p. d. u.

Kiadó és laptulajdonos:
„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Nyílttér.

A nagy-csapó-utca
323. számú háznál levő Koronához címzett **vendéglői helyiség**
táncsteremmel együtt részben, vagy egészben **KIADÓ.**
Értekezhetni: **Kis-Csapó-utca 381. sz. a.** 632-1-1

Egy közepsikolákat végzett, jó erkölcsű, szorgalmas ifju fizetéses gyakornokul felvétetik.

Ajánlatok **J. M. Co. r. t.** jelige alatt a kiadóhivatalba adandó be. 627-3-3

Nemesasztali kövi-rákok.

A legdelikátabb asztali minőség, fekete, finomhéjú vörös ollókkal folyton szállít friss minőségben, rögtön a fogás után kezesség mellett az eleven érkezésért **vám- és portmentesen** bár-hová 5 kilós kosárákban (netto 4 klg.) a legjobb csomagolásban:

100-120 db leveles-rák ft 2.80
60-70 „ asztali-rák „ 3.80
40-45 „ solo-rák „ 4.80
30-32 „ óriási solo-rák ft 5.80

HALLER B. Stanislaw (Galiczia).
A rendelésnél kérem ezen lapra hivatkozni.

Sürgöny-cím: **Haller Stanislaw.**
625 9-7

KÖMÖGÉS,
rekedtség és elnyálkásodásnál a torok és lélegzési szervek **minden zavarainál!**
melegen ajánljuk **EGGER** kitünő hatású **mellpasztilláit.**

Kaphatók **25 és 50 kros** eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő és szétküldési raktár **EGGER A. FIAI**
Nádor gyógyszerháza,
Budapest, Váci körút 17.
616 30-23

Felzálogkölcsonöket
földbirtokra 3 1/2%, házakra 4 1/2%,
másnemü ingatlanokra 5% mellett
legmagasabb összegekben ajánlunk.

E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg- és illetékmentességet élveznek.
Erdő kihasználások, birtok parcellázások átvétele.
Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

„MAGYAR LLOYD”
közgazdasági vállalat,
Budapest, Király-utca 70. szám. 628-8-6

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszor allentált az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésésként alkalmaztatik közvényenél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. **40 kr., 70 kr.** és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten.

Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbirtokú utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, **csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).**
601-32-27